

Cap. nonū de laudibus & utilitate heremī.

Vid igit̄ agis tu frater in sāculo qui maior es mūdo.
q
Paupertatē times: beatos pauperes christus appellat labore terrēs: sed nemo athleta sine sudoribus coronabit̄. De cibo cogitas: sed uera fides famem nō timet. Sup nudā me tuis humū exosa ieuniis mēbra collidere: sed dominus tecū iacet squalidi capit is horret inculta cæsaries sed caput tuū christus est. Infinita heremī uaſtitas terret: sed tu paradisum mēte deambula: quotiēs illuc mēte consenseris toties in heremo nō eris. O desertum christi floribus uernās. O solitudo in qua illi nascūtur lapides: de quibus in apocalipſi. Cuiitas magni regis extruitur. O heremus familiaris deo gaudēs & caetera. ad quæ etiā illud apostoli. Nō sunt cōdigne passiones huius téporis ad futurā gloriā quæ reuelabit̄ in nobis. Cur enī timido animo christianus es. Filius hominis nō habet ubi caput suum reclinet: tu amplas porticus & ingentia tector̄ spacia metiris. Hæreditatē spe Etās sāculi cohæres christi eſe nō poteris: nudos amat heremus. Corpus assuetū tunicæ lorice onus non fert. Caput opertū lintheo galeā recusat: mollē ocio manū durus exasperat capulus. Sed cur inqt̄ pergis ad heremū: uidelicet ut te nō audiā: nō uideā: ut tuo furore nō moucar: ut tua bella nō patiar: ne me capiat oculus meretricis: ne forma pulcherima ad illicitos ducat amplexns. Respōdebis hoc nō est pugnare sed fugere: sta in acie aduersariis armat⁹ obſiſte ut postq̄ uiceris coroneris. Fateor imbecillitatē meā nolo spe pugnare uictorie ne perdā aliquādo uictoriā: si fugito aut uincendum mihi est aut cadendū. Quid aut̄ necesse est certa dimittere & incerta ſectari: aut ſcuto aut pedib⁹ mors uitāda est. Tu qui pugnas & ſuperari potes & uincere: ego

cū fugero nō uincor in eo q̄ fugio: sed ideo fugio ne uincar̄.
Nulla securitas est uicino serpēte dormire: potest fieri ut me
nō mordeat: tamen potest fieri ut aliquando me mordeat.
Fuga enī nō infidelitatis sed prudētiæ iudiciū est ne frustria
nos offeram⁹ periculis. Sed nup Aegypti deserta uidisti in/
tuitus es angelicā familiā quāti ibi flores sunt quā spūalib⁹
gēmis prata uernātia uidisti serta qbus domin⁹ corona⁹: ille
tibi in ignis pectore æxestuet. Et illa quotidie cogita tracta
cōsidera & quasi quodā carcere tētus exclama . Heu me qa
plongata est pegrinatio mea: & in paradisum mēte cōscen/
dens: toties in terra nō eris quoties terrena despexeris. Eadē
nobis certe cū his q̄ habitāt p̄ deserta cōditio c̄st idem oculi
totidē & manus iisdē ifirmitatibus & uirtutib⁹ subiacem⁹.
Si te aquæ pot⁹ uexat quāti nobiles nō dicā uina nesciūt sed
carnes ignorāt: & fuso tantū legumie sustētan̄. Si balneaq̄
te lauachra solicitāt: quāti principes ciuitatū: siue ob culpā
ppriā siue ob inuidiā ad insulas deportati sine æterno præ/
mio ppetuac⁹ mercede absq̄ balneis perseuerant. Nemo id
necessitate pati nō potest quod pro deo pati uolūtate detre
ctat: habebis cellulā quæ te solū capiat: immo nō eris solus:
angelica turba uersabitur tot socii quot sancti leges euāge/
lium fabulabitur tecū. Iesus replicabis apostolos uel pphe/
tas. Nunquid poteris talem alium tuis sermonibus habere
consortē. Terra sumus & cinis & per oia momēta de nostra
salute suspensi continue in pulucrē dissoluendi. Quid retrā/
ctamus facere de necessitate uirtutē. Certe quādoq̄ moriē/
dum est q̄ cito mundi derelinquam̄ angustias. Et si forte
ob continentia quod tamē raro accidit dolere stomachum
æstuare febribus repperimus ppetuæ uitæ ingressum ianu/
am morbū putemus. Quāti enim in mediis opibus & inter

infulas cōsulatus repētina morre subtracti sunt. Quid ergo
desideramus urbiū frequentiā qui de singularitate cēscimur.
Miliū enī opidū carcer & solitudo paradisus est. Sæculariū
quoq; maxime potentū consortia deuita. Quid tibi necesse
est illa sæpius uidere: quoq; contéptu monachus esse cœpi/
sti: nam monachū solitudo facit non publicū.

Cap. decimū de periculo uitæ solitarie.

MOnachi etiā nūc mores discutimus qui iugū christi
collo suo imposuit. Primūq; tractandū est utrū solitūd
an cū aliis in monasterio uinere debeas. Mihi placet
ut habeas sanctorū contuberniū: nec absq; ductore ingredia
ris uiam quā nunq; ingressus es. Statimq; tibi ī partē alterā
declinandū sit & errori pateas. Plusq; aut minus ambules q
necessē est & currēs lasseris morāq; faciēs obdormiēs in so/
litudine. Cito surrepit superbia & si parump; ieunauerit ho
minēq; nō uiderit putat se alicuius esse momenti: oblitusq;
sui unde quo uenerit intus corde foris lingua uagā. Iudicat
cōtra uoluntatē apostoli alienos seruos: quo gula poposce
rit porrigit manus: dormit quantū uoluerit neminē feretur
ōes se inferiores putat: crebriusq; in urbibus q; in cellula est:
& interfratres simulat uerescundiā q; platearū turbis collidiē.
Quid igiū solitariā uitā repræhendimus minime quippe q
sæpe laudauimus: licet ut præferē solitaria uita periculosa
est ne abstracti ab hominū frequētia sordidis & impiis cogi/
tatiōibus pateat & pleni arrogatiæ & supercilii cūctos de/
piciat armētq; linguas suas uel clericis uel monachis detra/
hendo. Scd de ludō monasteriorū uoluamus huiuscmodi
egredi milites quos heremī dura rudimenta nō terreat: qui
speciē cōuersationis multo tpe dederint: qui oīm fuerint mi
nitni ut primi omniū fierent quos nec esuries aliquando nec